

— i stor Mængde udføres af Landet, finder hovedsagelig sin Anvendelse i det tydske Jordbrug, hvor den er søgt paa Grund af sin Prisbillighed og hvor den tjener til at udfylde de Huller, som Afhændelse af Hesteopdræt til Militær- og Lugsbrug har efterladt sig, eller ogsaa finder man den danske Hest som Bespænding for Droffer i større franste og tydske Stæder. Det er, som jeg tillod mig at nævne, Prisbilligheden, som skaffer, tror jeg, den danske Hest sin store Afsetning; men jeg beder blot betænke, om man, naar man producerer en Hest her i Landet, der kan fillies ved Siden af de bedre Heste i Udlandet, da ikke vil finde en rigeligere Afsetning, og om man ikke vil opnaa højere Priser, og saaledes derved vil vinde en højere Indtægt for Landet. Det er vist uimodsigeligt, at Danmark er et Land, der særlig egner sig til Hesteopdræt. Naar vi se hen til Landets Forsyning med Heste til eget Brug, tror jeg, at Billebet er lige saa lidt lysteligt at se; thi det er en bekendt Sag, at det i de senere Aar er umuligt her i Landet at opkjøbe det tilstrækkelige Antal militære Remonter, uagtet man har nedsat Fordringerne til disse Heste saa betydeligt, at der ingen Tvivl er om, at det danske Kavalleri og Artilleri i Henseende til Bevægelighed og Udholdenhed maa staa betydelig tilbage for vore Naboers. De Lugsheste, for hvilke vi have Brug saavel til Kjørsel som til Ridning, søge vi saa godt som ubelukkende fra Udlandet, og hvad Arbeidshesten angaar, er den ikke i Besiddelse af en saadan Kraft, et saadant Liv og Energi, som kunde ønskes, og som man finder hos andre Landes Hestestammer, og som det ikke vilde koste stor Anstrengelse at tilveiebringe ogsaa hos den danske Arbeidshest. Følgen af denne Hesteavlens nuværende Tilstand tror jeg, at man kan samle i for Arbeidshestens Vedkommende, at vi for et mindre Quantum Arbeidskraft betale det samme saavel i Opdræt som i Underhold som for et større Quantum, at vi maa hente vore militære Remonter fra Udlandet, og at vi for de Heste, som vi udføre af Landet, kun opnaa lave Priser. Det er saaledes overalt, hvor man ser hen, kun Tab. Dette Billede af Landets Hesteavl er ikke meget glædeligt; men jeg tror, at det er korrekt, og jeg tror, at jeg vil finde Medhold hos enhver upartisk praktisk Hestekjender, der med Opmærksomhed har fulgt Landets Hesteavl i de sidste Decennier. Efterat Loven af 23de Januar 1862 har virket i 17 Aar, finde vi Landets Hesteavl i den Tilstand, jeg har tilladt mig her at fremsille. Og nu se vi, at, naar den høitærede Minister forelægger et Lovforslag, sigtende til at forbedre Landets Hesteavl, bliver han paa den samme Veie, som Loven af 23de Januar 1862 har betraadt, og som 17 Aars Erfaring har vist ikke har været istand til at have Hesteavlen. Det er dette Præmiesystem, som er aldeles overladt til Landbosforeningerne og de af Amtsraadene valgte Hingste-

kommissioner, uden at der er givet nogenformel bestemt Regel for Præmierens Uddeling, uden at der er angivet, hvilke Principer der skulle følges ved Præmieringen af Husdyr, og uden at Regjeringen har sikket sig en kraftig Ledelse af disse Foranstaltninger, en riagtig Anvendelse af de Penge, der ere bevilgede til Hesteavlens Fremme, thi dertil regner jeg i Virkeligheden ikke, at en af Regjeringen Delegeret kan faae Lov til at afgive sin Stemme ved Besigtigelsesmøder hos Landbosforeningerne, og at Regjeringen udnævner en Formand for Centralkommissionen. Jeg skal ikke her komme ind paa en indgaaende Kritik af den i 17 Aar stedfunde Præmiering; men jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa den overordentlig lidet hensigtsmæssige Udhyøring af de til Raadighed staaende Midler i meget lave Premier, paa den med ganste enkelte Undtagelser altid stedfindende Uddeling af Premier ved Hingsteskuer, uanset, at der ved Skuet kun fremstilles Dyr af en meget middelmaadig Bestaffenhed, paa den høit villaaarlige Inddeling af Hingstene i forskjellige Klasser og paa, at der i Reglen ved Præmieringen aldrig tages Hensyn til Race eller Afstamning, hvorved den mest vanvittige Krydsning opstaar. Endelig skal jeg gjøre opmærksom paa, at det ved Uddeelingen af disse store Antal Premier jo ikke kan undgaas, at der bliver præmieret og forsynet med Kronens Brønde Hingste, der kun saare lidt ere skikede til at forbedre Landets Hesteavl. Det Gæste, de ere tjenlige til, er at forøge Hestebestand. Summen af alt dette maa virkelig være den, at Præmieringen virker fuldstændig vildledende paa Hesteopdræterne istedetfor veiledende.

Af de Lovforslaget ledsagende Bemærkninger fremgaar det, at det er et Andragende fra Foreningen af Sjyllands Landbosforeninger, som har foranlediget den høitærede Minister til at fremkomme med det foreliggende Lovforslag, og han har i Alt væsentligt fundet sig foranlediget til at slutte sig til de Indstillinger og de Ønsker, som ere fremkomne fra bemeldte Forening. Det er endvidere i Bemærkningerne meddelt, at man har hørt Stutterikommissionen over dette Andragende. Hvorledes Stutterikommissionens Udtalelse lyder, fremgaar ikke af Bemærkningerne; men jeg tror ikke at feile, naar jeg gaar ud fra, at Stutterikommissionens Udtalelser have været samstemmende og billigende. I saa Fald kan jeg ikke Andet end beklage, at hverken den oftnævnte Forening i Sjylland eller Stutterikommissionen har fundet sig foranlediget til at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at der virkelig maa ganste andre og kraftigere Midler til for at bringe et godt Resultat tilveie ved vor Hesteavl, end en Forøgelse af de Summer, som Loven af 1862 har stillet til Raadighed. Jeg skal nu tillade mig i Korthed at angive det Formaal, som Landets Hesteavl efter min Formening bør stille sig, og derefter de Midler, hvorved jeg tror, at dette